

Summerne til den saakaldte Tverbane, end være udsatte for, at der øses flere Penge ud til stor Unytte og til stor Møje for Befolkningen, af hvis Komme de skulle ud.

Fischer: Jeg troer, at den ærede Indenrigsminister igaar stillede Sagen paa et heldigt Standpunkt, da han yttrede, at han vilde betragte det, der ved denne Behandling væsentligt laae for, at komme til Afgjørelse om, hvilket System, der vilde være at følge med Hensyn til Jernbaneanlægget. Der foreligger nemlig i de Forslag, vi her have, 2 Systemer, der ere bekendte fra gammel Tid, og hvoraf man pleier at betegne det ene som Østkystsystemet; det andet er en Mellemting imellem en Høiderhøgsbane og en Østkystbane. Man har i den senere Tid fundet et ret beqvemt Navn for dette System, man har nemlig kaldt det Redekamssystemet, og jeg skal tillade mig for Kortheds Skyld at benytte denne Betegnelse. Det, der da her spørges om, er, om man skal følge Østkystsystemet eller Redekamssystemet; Udvalgets Fleertal har holdt sig til det sidste System, skjøndt jeg skal villig indrømme, at det er et defect Exemplar af en Redekam, det han præsenterer os, men Tiden kan jo bøde paa de Mangler, der ere tilstede. Den ærede Ordfører har beklaget sig over, at man ikke har indvendt Noget imod det af Majoriteten gjorte Forslag; det var imidlertid før den ærede næstforegaaende Taler havde Ordet; efterat han har havt det, troer jeg ikke, at han skal kunne gjentage denne Beklagelse. Jeg skal talke den nævnte ærede Taler for den første halve Part af hans Foredrag, men vel at mærke ikke for den sidste halve Part. I den første halve Part godtgjorde han, som jeg troer ugenjendvindeligt — idetmindste vil jeg see det gjendrevet, før jeg troer, at det lader sig gjøre — tre Sandheder, og det var disse: For det Første, at Østkystbanen gaaer igjennem et langt mere frugtbart Terrain, end den af Fleertallet foreslaaede; — for det Andet, at den af Fleertallet foreslaaede Bane vil være dyrere at drive end den østlige Bane og maaskee for enkelte Strækninger ogsaa dyrere at anlægge; — og for det Tredie, at den vil være saa godt som ubrugelig i Postvæsenets Tjeneste.

Det er 3 Punkter, hvopaa jeg maa henvende den ærede Ordførers Opmærksomhed. Jeg skal nu først vende mig til Betænkningen og derefter til det ærede Ordførers Foredrag. I Betænkningen begrundes Forkastelsen af en Østbane med det Raisonnement, som findes i Sp. 398. Majoriteten opstiller der som sit Formaal at udfinde, hvor man kan bygge til størst Nytte for Landet og til mindst Byrde for Finansterne; det er aabenbart det rette Formaal. Den gaaer derpaa videre og kommer nu ind paa at omtale Indbhggerantallet, gaaer dernæst over til Vareudførelsen og kommer saa lidt længere nede paa Siden med den Bemærkning, at de vigtigste Byers Udførsel kun er ubetydelig i Forhold til Kjøbenhavn, og at deres hele Om sætning for eet Aar kun afviger lidt fra Storbritanniens Ind- og Udførsel paa een Dag. Det er, som det synes, Quintessentsen af hvad der har bevæget Majoriteten til sit Votum i denne Sag, at Storbritanniens Ud- og Indførsel paa een Dag er omtrent lig med disse Byers Ind- og Udførsel i eet Aar. (Afbrydelse af Ordføreren). Hvis den ærede Ordfører vil afbryde mig, maa han tale saa høit, at jeg kan forstaae ham, thi ellers er jeg ude af Stand til at svare. Hvad nu for det Første Ind- og Udførslen angaaer, da vil det let sees, at det ikke alene er Ind- og Udførselsartiklerne, der give en Jernbane Noget at fortjene. De allerfleste Jernbaner have deres Hovedindtægt af Personfrekventsen, og Personer ere dog ikke Noget, man kan regne med til Ud- eller Indførselsartikler — det skulde da være, at det var Mormoner, saa kunde de maaskee henregnes til Udførselsartikler — men er dette ikke Tilfældet, saa høre de ikke ind under denne Kategori, og det er dog upaatvileligt, at Jernbaneindtægten bestaaer for en ikke ringe Deel i Personfrekventsen, som der da her slet ikke er taget Hensyn til. Denne Sammenligning mellem Storbritanniens og de jydskke Byers Udførsel vilde dernæst være saare slaaende, dersom der ved Siden stod en Esterviisning om, at Englands samtlige Ud- og Indførsel var concentreret paa eet Punkt, saaledes at man kunde lægge en Jernbane, der kom til at betjene denne hele Ind- og Udførsel; men naar det ikke er godtgjort, at en Jernbane, omtrent som